

ELŐFIZ. ÁR:

Egész évre 4 frt
Félévre . . 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám ára
10 kr.

HIRDETÉSEKET

felvesz
a kiadóhivatal
GYŐR
Kármelita-tér
8. sz.
II. emelet.

Élclap képekkel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz.

Megjelenik vasárnap.

KORSZERŰ VERSEK.

Sötét kép.

Csere-bere, adás-vétel.
Mándlő-bándlő, seft az élet,
A folyó pénz áradata
Ragadja a kapzsi népet . . .
Az egyik ad, a másik vesz —
A mai kor szelleme ez!

A becsület, tiszta erkölcs,
A piacra veti magát:
Árucikk ma minden s azé
A portéka, ki többet ad . . .
Sérszert mindent lehet venni,
A pénz: minden — egyéb: semmi!

A kisebbség munkál fárad,
A nagytöbbség csal, lop, rabol —
S a míg a menny kong az úrtól,
Ott lenn betelt már a pokol . . .
S hiába süg a sok panasz:
A pokolnak se kell a gas!

Elkábulnak az emberek,
Sérs-lás gyöttri a világot;
A főtelmes arany-borju
Fomét fölkel s polcsra hágott —
És közüle kering a nép — — —
Ah, milyen zút, undok e kép!

Az öngyilkosok.

Még ifju volt, már elaggott,
Többet élt, mint sok más öreg,
Mokón szivta mérges levét
A korai gyönyöröknek . . .
Korán kezdett, korán végzett —
Kihörpöntött egy horos mérget.

Megvénnyült a hitvány here,
Nem szerzett egy fél fityinget,
Azt akarta: más etesse,
Más adjon rá tiszta inget . . .
S mert nem talált jó bolondot.
Öngyilkos lett, kútba ugrott.

Csall, lopott a csúf gazember,
De egyszer csak rajtavesztett
S zellege, hogy az igazság
Szácsát tör a feje felett:
Siztolyt fogott, magába lött
És átzusta a bűnös főt.

Hitvány lelkek, nyomozultak!
Nem érdemlik a szánalmat!
Azt hiszik, hogy a halállal
Fóvá tessik hibáikat . . .
Soha, soha! . . . Rut az ily vég! . . .
Szép a létharcs, — élni tessék!

Várady Ferencz.

T Á R C Z A.

Megtölte: . . . o.

Igaz, hogyha már az ember irni akar, legalább a czimmel jöjjön tisztába; mert különben, könnyen a néhai barát-breviárium sorsára juthat szellemi köpéseivel. . . . De hát mit tehetek én róla, ha más sokat ígérő alkalmas czim nem jut eszembe?!

Hát hogy is járt a breviárium?

No igaz! Persze még a galant s pénzes világban történt, hogy egy kedélyes gróf udvari káplánjának breviáriumba tett egy százas bankót, megakarván róla győződni, hogy az atyus forgatja-e azt? Nos hát a páter megörült neki! Hisz ez olyan egyszerű valami. Az lehetett volna a vége, de mégsem az lett; mert a gróf rá egy negyed évre a százas bankót, a lelkek örök üdvét gondozó ember nagy bosszúságára, szeme láttára vette ki belőle.

Ezt sem forgatták, a hangzatos czimet nélkülöző szellemi labdacsokat pláne föl sem bontják.

Tehát hangzatos czim után kell nézni.

Mert hiába, mindennek meg kell adni a módját, mint a palócok a . . . . . nyomban elmondom minek.

Csikót vettek a palóc tanácsbeliek a község részére. De minthogy az időben még nem született meg az a csodadoktor, a ki a zöldséget 100 foku forró vízzel önteti le a bacillusok ollen, a szegény pára másnap reggel, mint kolerában kiszervegett, égnek meredező lábakkal, jobban mondva, patákkal dicsérte az Urat.

— Hát osztán bíró uram, azért, hogy a csikó beadta a kulcsot, rásüssük a község bélyegét?

— Hát már fiam csak süssd rá — adjuk meg a módját! És végtére is e minden jelző nélkül odavetett szó: Tárca — oly relativ fogalom, hogy két tárcza között, ha nem is nagyobb, olyan különbség bizonyára lehet, mint a kalapos inas s az örökkévalóság közt.

Hisz, hogy a szomszédba se menjünk példáért, mily megmérhetetlen különbség van csak a Rothschild és Pagát Pepi ur tárczája között. . . . Pedig hát mindkettőre azt mondjuk, hogy tárcza s mégis egy-egy igénytelen „üres“ vagy „tömött“ jelző mily lényeges fordulatot ad a dolognak.

De ha oroszhal módjára bepáczolnak, sem bírok hangzatosabb, vagy csak alkalmasb czimet is találni.*)

Mert ha még futtában elemezzük is a dolgot! Azt csak nem biggyeszthetem oda: Ezer forintos tárca — mert az olvasó legfőlebb is megmosolyogna, mint szánandó balekot s ha nem nyilvánítaná is, de gondolatban ha a lipótmezei palotába nem utasítana, legalább is a Rókus-kórház megfigyelő osztályára gondolna.

Lesz tehát, mint előre kikalkuláltam, egyszerűen: Tárca:

*) Ha már úgy csökönösködik, legyen hát egyszerűen: „Tárca“ — de oszt annál tömöttebben küldözgesse ám!

Szerk.

Nem hiába, hogy a régi világ mulandó félben van, mulandó sorsuk jól kiérdemelt nyugdíjába küldj az új, elavult eszméit s lim-lom-féle elveit is. És ez jól van is így.

Mert hogy csak egy-kettőt említsek, hajdanta még Solon filozofus létére is, tele torokkal merte hirdetni, hogy nemo ante mortem beatus

Lám, ezt mai időben már csak azok vallják és hirdetik, akik nem láttak még újdonsült honatyát, ki két hét óta magolt diák terminus technikus szerint bagózott, 15 soros szüzbeszédét háromszori belesüléssel el tudja nyögni, vagy poetát, ki nek honorárium fejében kivágják az ötvenest.

Pedig hát mindezek igen-igen boldog emberek. Aztán meg még egy század vihara sem zajlott el árva f-jünk felett, amikor még egy mélyen gondolkozó fő is debachált a hitel ellen; a mai kor szülte egyes emberek ezt a világot sem tenék s legfőlebb annál jobban szidják azt a szerencsétlen flótást, aki a visszafizetést kitalálta.

Régekte sarkigazság gyanánt hirdették: ex nihilo fit — nihil. És ezt nem csak laikus emberek hitték szentül, hanem a bölcsék is. A mai sajtó emberei — kiknek pedig zárjel közt legyen mondva, $\frac{9}{10}$ ed része legalább is kétszer oly távol-ágra a bölcseségnek árnyékától, mint Makó Jeruzsalem-től — naponkint nem csak azt igyekeznek bizonyítani, hogy ex nihilo lehet vezércikk, hanem annak is akadunk lépten-nyomon példájára, hogy ex nihilo van még párba is, ami pedig csak mégis több valamivel a semminél, különösen ha nem Komjáthi-féle pisztolyokkal megy végbe.

És annak bebizonyítására, hogy semmiből lehet valami, nemcsak maga a Teremtő lépett előtérbe, kifundálván ezt a gyönyörűsége deficites világot, hanem sokkal igénytelenebb lények, kik mindamellett is ügyes emberek, vállalkoztak a herculesi munkára, hogy egy üres pohárból — ergo semmiből, megítatják a szomjas s élvezni szerető világot, nemcsak vanília vagy likőrrel, hanem épen valakinek gusztusa hordja magával, még a legujabb találmányu tolnai törköly gúgyival is.

Az imént tollam belebotlott a deficitbe is!

Nos? Az ókorban ismeretlen volt a deficit, mert az emberek nem bírtak költeni a — semmiből. Jön Szapári megmutatja hogyan kell költeni a megszavazatlan — tehát reá nézve még nem létező pénzből s megteremti a — deficitet!

És ez a valódi haladás!!

Hogy én mit csináltam, mig most firkáltam, azt nem tudom, az olvasóra bizom bírálja el kiki saját gusztusa szerint s ha valakinek kedve tartja akár licitálhat is a tárczára! Szipoly Bonifác ur ép oly készséggel áll rendelkezésünkre mint hú kísérorje a — dobos. Szerkesztő ur még ha jónak látja, mutassa meg ennek a kissé így is hátramaradt világnak, hogy ex nihilo fit nem csak deficit vagy vezércikk, hanem ha helyet szoríthatunk neki még — tárczacikk is.

Tanítói adomák.*)

Nem hiába választotta meg Mislyó községe Kaszás Jeremiást kántornak, mert úgy tudott bucsuztatni, olyan ékes rigmusokat tudott összekompingálni, hogy igazán gyönyörűség volt az ő idejében felülni a szt-Mihály lovára.

Hát még a templomban minő hangokat csalt ki az orgonán! De nem is volt az előismerés, az általános tisztelet híjával, s meg volt még az az öröme is, hogy egyetlen fimagzatát már kék reve-readában láthatta.

De minő hatványra emelkedett még az az öröm, midőn egy napon híret vette, hogy a nagy-prépost ur szerencsét-ti becses látogatásával a falut. Misét is mond. Az ő fia majd minisztrál. No meg-állj dicső főpásztor, ha te szokva vagy városodban az operás misékhez, megmutatja neked Mislyó, hogy ott is van tehetség!

S meg is érkezett az a várva várt nagy nap, épen Fülöp és Jakab ünnepén. Az orgona mélabusan szólalt meg. Majd egy kis gyenge torokköszörülés után rázendült piánón kezdve s felvéve a fortissimóig:

„Hodie est festum, Fi . . . fi . . . fi . . . li . . .
li . . . li . . . pi . . . pi . . . pi . . . e . . . e . . .
et . . . Ja . . . ja . . . ja . . . ko . . . ko . . .
ko . . . bi.“

A nagy prépost csak elmeredt a csodán, de mikor a dühös staccató feljebb ismétlődött, odafordult nagy mérgesen a szolgálattelvő kis paphoz:

— Ki ez a számár!?

Mire ez szomorú rezignációval volt kénytelen rámondani:

— Atyám.

Egy tulnépes iskolában, hol a kisebb tanulóknak nagy számának nem jutott ülőhely, azért azok a földre ültek; a hitoktató felteszi egynek a káteből e kérdést:

— Miért vagy te a földön?

— Hát nem látja, hogy nem férek a padba? felel a fiú.

Tanító. Mondj egy közönséges főnevet Péter.

Péter. Asztal.

Tanító. Jól van kis fiam. Most fordulj a nagyságos tanfelügyelő ur felé, és mondj neki is egy főnevet!

Péter. Számár!

Falusi bíró: Nekem van egy szép nagy hizó disznóm, majd olyan kövér, mint rektram.

Rektor: Nekem pedig van két czimeres szar vasmarhám, mind a kettő épen olyan nagy ökör, mind kend.

Tanfelügyelő (igen ismert). Mondd meg, kis fiam, hány híd van Budapestnél a Dunán?

Szappantalan Peti: Négy.

T. Négy? Nos?

Sz. P. A Margithid, a lánczhid, a vasuti hid és — és — és

Tanf. Nos? És — ?

Tanuló. És közvágóhid!

Összeszólalkoztak valami téma fölött a mester meg a pap. A vita hevében a tűzbe jött pap e szókkal förmedt a mesterre:

— Bizony, csak számár maga, kedves atyámfia.

— Hm! viszonzá a sértett fél flegmával — most már csak azt szeretném megtudni, hogy azért néz-e ön engem számárnak, mert atyafiának tart, vagy pedig azért tart atyafiának, mert számárnak néz?

Bíró: Jó reggelt rektor koma. Gyerünk, tekintsünk be Salamon zsidóhoz egy kis quaterkára, fizetek egy pár iteze bort, morzsoljuk el kettecskén.

R. Köszönöm, bíró koma, ma nem iszom bort.

Bíró. Micsoda, nem iszik bort?

R. Nem, és ped'g három oknál fogva. Először, mert nem szoktam vele élni, másodsor, mert boldogult apám épen ezen a napon halt meg s ezen a gyászos napon sohasem iszom bort, harmadsor, mert épen az imént ittam meg egy litert.

A nemes kókai komposzteszorokból alakult kártyakompánia belefonta a makaóba a rektort is. Átkozott rosszul járt a kártyája, egyre vesztett bomlottul.

Veszteségével egyaránt nőtt a szomjusága is.

Végre, mikor az utolsó garasra is sprengolva lett, bódult fejjel feleségét tette fel a blatra.

Persze, hogy elnyerték tőle azt is szerencsésein.

— No uraim, — szóllal fel a sehwareczzá lett tiszteles férfit felállva nagy komolyan — ettől a pillanattól kezdve soha többé nem veszek a kezembe kártyát.

— Micsoda? — kérdezik az uri czimborák — hát olyan nagyon a szivére vette, hogy elnyerték a feleségét, hisz még fordulhat a koczka.

— Éppen azért, kérem. Ha még tovább is kártyázom, attól tartok, hogy még vissza találnám nyerni a feleségemet.

*) A Ziegler Géza szerkesztésében megjelent s kitünően sikerült „Néptanítók Naptára“-ból.

És még sem mozog a föld.

iz esztendei buzgó tanítás után Bokor, a párdi tanító, nem

tudta annyira vinni, hogy valaki tanítványai közül elhigye, hogy a föld forog.

Az iskola kellőképp föl volt szerelve, csillagászati mappákkal, földgömbbel, Bokor ur a nagy fekete táblára is lerajzolta nekik a világrendszert, elmondott nekik minden jelt, bizonyítékot, mely a föld forgása mellett beszél, s mégis a fiuk csak addig hitték, a míg iskolában voltak. Amint a tanítói hatalom körén kívül estek, megtagadták a mestert. Amig felhettek tőle, addig hitték.

Egy egy hosszú télnek a vége felé a gyerekek mégis hinni kezdték a csudát, de aztán jött a nyár, a falu ifjúsága széteszlott a mezőkön, kánászkodni, juhászkodni, s mire visszakerült Bokor urhoz, kipárolgott fejből minden hit. Olyankor előlről kellett kezdeni az oktatást.

Végre belátta Bokor ur, hogy Párdon soha sem fogják neki elhinni a föld forgását, s nem erőltette tovább a dolgot, hanem főgondját az írás-olvasásra fordította. A föld azért ugyis forog tovább, akár hiszik Párdon, akár nem.

Egy téli alkonyatkor az öreg Csorba látogatta el hozzá, egy jó módu, okos paraszt, a ki olvasni is szokott, s még tarokkozni is tudott. Azért látogatta meg most is, hogy valami könyvet kérjen kölesön a kaszinó kis könyvtárából.

Pipára gyujtottak s a disznótorra fordult a beszéd, melyet előtte való nap mulattak végig Czipósnál.

— Hát tanító uram meddig volt ott? — kérde az öreg Csorba.

— Éjfélt után kettőkor jöttem haza.

— Kár volt, mert aztán jött a java. A tűz körül kint a havon táncoltak. A legények és leányok összefogózkodtak s úgy forogtak muzikaszóra a tűz körül, mint Blaskó a l a t t a föld.

Ez megütötte Bokor ur fülét.

— Hát hogyan forog a föld Blaskó alatt?

Csorba gazda jóízűt nevetett.

— Hát aszongya Blaskó, hogy ez a föld, (s ütögette mázsás eszímájával), a kin a tanító ur háza, meg az enyém, meg az én földem áll, hogy az egész falu, a határ, meg a járás, egyszóval az egész föld f o r o g.

— Aztán kicsoda az a Blaskó?

— Egy káta parasztgazda. Rajta is maradt szegényen, — s Csorba gazda újra nevetett.

— No, Csorba gazda, hiába nevetnek, mert ennek a Blaskónak okos embernek kell lenni, ha azt tartja.

A paraszt nem nevetett. Fölkönyökölt az asztalra, s bizonyos lenéző sajnálkozással tekintett a szeme közé.

— Hát még tanító uram is hiszi ezt a dolgot?

— Hogy a föld forog? De hiszem ám, hisz abban Blaskónak tökéletes igaza van.

— Már hogy Blaskó hiszi, a maga tudatlan paraszt eszivel, azt értem, de hogy a tanító ur is higye uriember létére, akitől egész falu tanul, azt már soha sem gondoltam volna.

— Hát maga nem hiszi?

Nem én, Isten ments!

— No, majd elhiszi mindjárt. Bokor ur átfutott az iskolába s áthozta onnan a földgömböt,

mely, ha pörgették, sebesen és nyikorogva forgott a saját tengelye körül. Tengerek és szárazföldek igen szépen látszottak meg rajta, bár nem lehetett egészen tisztán kivenni, hogy hol végződik a tenger és hol kezdődik a szárazföld. Ellenben igen jól látszott, hogy hol bökődnek rá legtöbbit a parasztgyerekek s mely éghajlatot kedvelnek a párdi legyek. A jeles földgömbön Magyarországnak is jutott egy akkora hely, mint a fél tenyerem s ide bele volt írva Párd, a gyöngébbek kedvéért, nehogy a gyerekek valahol az Atlanti ocean közepén keressék szülőföldjüket Bokor ur Csorba koma elé állította a gömböt s melléje tette a gyertyát. A gyertya képviselte a napot, bár ezt a föltevést Csorba koma erős fejcsóválással fogadta. S elkezdődött a magyarázat. Itt lakunk mi magyarok. Erre forog föld s ha igy van fordulva, akkor nálunk éjszaka van (most épen ugy van fordulva), ha pedig igy fordul, akkor ránk süt a nap és nappal van.

— Hát a nap, az nem mozdul?

— Az egy helyben áll.

— Hogy tudja ezt a tanító ur?
 — Tudós emberek, a kik a csillagokban olvasnak, kiszámították.
 — Lehet, hogy így van, ott, a hol kiszámították, de nálunk Párdon senki sem számította még ki.

— Párdon sem lehet máskép, mint ott.
 — Nem-e? Voltam én Taljánországba katonára, aztán ettem narancsot a fáról decemberbe, a mikor itt nálunk krumplit is csak veremből lehet szedni. Hát az nem más?

— Persze, hogy a föld egyes helyein másképen folynak a dolgok. De vannak dolgok, a melyek mindenütt egyformák. A föld itt is forog Párdon, meg egész Pestmegyében, meg Taljánországban is és mindenütt. A nap pedig áll, akár innen nézve akár Taljánországból.

A csillagászati értekezést Bokorné szakította félbe, a vacsora feltálasásával. A buzgó tanító nem akarta Csorba gazdát elszalasztani, most, mikor már félig meg volt esipve a tudomány számára. Ott marasztotta vacsorára s Csorba uram sokkal könnyebben bevette a csuszát és a bort, mint a tudományos tanokat. De a vacsorának meg volt az a haszna, hogy Csorba uramat fogékonyabbá tette a csillagászat iránt. Mert, a mint megtörténtek a szájukat s újra elővették a földgömböt, rövid kapacitálás után Csorba uram kijelentette, hogy ő most már hiszi, hogy a föld forog.

A tanító ur vállára vert és kocintottak. Beszélt Csorba gazdának a tudomány szépségéről, a legújabb találmányokról s dicsérgette, hogy ő (Csorba) most már mennyivel különb ember a többinél.

Kilencz óra után fogta Csorba gazda a kálapját és kászolódott. Bokor uram gyertyával kísérete ki az első hívót, a kit meg köll becsülni. Magasra emelte a gyertyát és figyelmeztette Csorbát, hogy bele ne essék abba gödörbe itt balról s bele ne lépjen a pocsolyába ott jobbról. (Szép is volna megtérése estéjén.) De Csorba gazda nem indult el hanem füle tövét vakarva, gondolkozni látszott.

Hát tanító uram! — szólal meg, — az már szent, hogy én hiszem, hogy a föld forog. De egyre kérem: ne tessék ezt senkinek se mondani.

— Mér? Hisz kendnek az csak dicsőségére válik. Avval is különb a tudatlan embereknél.

— Azér' még se tessék elmondani. Vagy tán ellenségem a tanító ur?

— Eppen azért mondom el, mert nem vagyok ellensége. Hadd tudják az emberek, hogy milyen okos ember az öreg Csorba.

— Látom már, hogy én is Blaskó sorsára jutok: falu csufja leszek. No tanító ur, ha már így vagyunk, már csak kibököm az igazságot.

— Mi az?

— Ne tessék rossz néven venni: nem hiszem biz én, hogy a föld forog.

— Az örgyéhusát, Csorba gazda. Hát mit teszi bolonddá az embert?

— Láttam, hogy örömet szerzek vele a tanító urnak, aztán meg meg akartam hálálni a hozzám való jószágát a vacsorával: azért mondtam. De nem igaz. Hiszi a fene. Istennek ajánlom.

És Csorba gazda elballagott. Ez volt az egyetlen ember Párdon, aki majdnem elhitte, hogy a föld forog. S így joggal őt lehet Párdon a leg-tudományosabb embernek tartani, mert a többi még közel sem járt e hithez. De Bokor ur sem keresi már a hívőket.

Rákosi Viktor.

Mi az udvariasság.

Ha valaki táncz közben tánczosnőjének a lábait letiporja és azután — politirozott falábat vesz neki.

Jól kigondolva.

— Miért metszed le a Juan füleit?
 — Hogy ne fusson mindenki után.
 — Hogyan érted ezt?
 — No, hogy ne hallja meg h a m á s
 h i j j a.

Őli a gorombaság.

Ha valaki vigyázatlanságból valakit megöl és nem tartja érdemesnek annak az illetőnek a családjától — bocsánatot kérni.

Átkozott sajtóhiba.

Egy bécsi lapban a napokban a következő sajtóhibát olvassuk:

„Eine Mutter. die ihre Rinder sucht!“
 Nem a szedőnek az anyja volt az?

Mai számunk hirdetés rovatában hozzuk a f. évi okt. 12-én kibocsátandó magyar bazilika-sorsjegyek tervezetnek kivonatát. E sorsjegy-kölcsön, melynek engedélyezése — mint halljuk — az ilyenmű különben is nehezen engedélyezett sorsjegyeknek sorában az utolsó leendő — nagyon kedvező benyomást tesz. Ugy tetszik, még inkább hivatva van a kedvező talajt, melyet a kibocsátásuk óta jelentékenyen emelkedett magyar vörös kereszt-sorsjegyek az ugynevezett kis sorsjegyek elárúsítása céljából teremtetek még jobban kibővíteni. A bazilika sorsjegyek, nem tekintve a kölcsönnek az általános támogatására annyira méltó célját, a gyakori huzások melyeknek elsője 120,000 forintos adomentes nyerevényvel már ez évi november 1-én fog megtörténni, a sok és nagy nyerevény és a kitűnő alapítás által oly előnyökkel bírnak, melyek csak sokkal magasabb áru nagy sorsjegy-kölcsönök által nyújtottak.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

Döme. Helyesen forog az óramutató, hanem az idő már későre járt. Jövőre. X. X Győr. Olyan titokban tartjuk, hogy még a falak sem sejtik, amelyek őrzik. L. B. Bpest. Nem fölösleges. Pollux. Bpest. Nagyon pikáns. Nekünk erős! Bosco. A második legyen az első! bár amaz sokkal elsőbb. Szombathely. Várjuk a folytatását a levélnek. Ismerjük meg egymást! A vers jó gondolatu volna, hanem kissé szebben kellene kidolgozni. Adható is, nem is, vagyis itt a külsőben jelenhetik meg se künn, se benn.

Feri és Frida.

Feri, falunk kömvise
Szereté Fridácskát,
S mondá: „Nem segít már
semmi,

Elteszem a lánykát!
Naponta, ha beszűdül,
Fridához sompolyog;
Az ablakot kerülgeti,
S közbe mo. . . mosolyog.
Hogy a menyő teremtette,
Mión a házhoz ér,
Frida helyett az ablaknál
Anyósa nézdegél;
És miön így ötet meglátá,
Lett egész halorány.
Mert Frida angyal, bizonynal
Az öreg: „boszorkány!”
No, gondolja a mi Ferink:
„Megállj, rajtakaptak!
Az ablaknál ki nem nézsz,

Holnap bemázollak!
Mánap miön beszűdült,
Egyik barátjával
A ház felé veszi utját
Kezében máz'loval. —
Az ablakon sötét alak
Nézdegél kifelé,
És Feri kötelet dob az
Alak nyaka köré;
János, Feri barátja, a
Máz'lot mészbe mártja
És a sötétes alaknak
Arczát bemázolja. —
„Uh ég! Feri!” kiált egy
hang;
És most tudja csak meg,
Hogy kit mázolt be fehérre
— — —
„Oh ég! oh bocásd meg!”
R. Izor.

Decilliter. Centinek sem válik be. Quargly. Bűdös. S. S. Jón. Kopé. Szót se róla! Furcsa volna, ha egy ilyen törkölybe fűrésztött révelverköbi szavára még reflektálni kellene. Persze hogy azt szerette volna, ha mindjárt meghívta volna, sőt egy ócska nadrággal meg is ajándékozta volna az elnök! Demi. Uhm!

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:
Szávay Gyula.

Szálloda-átvétel.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, miszerint f. évi október hó 4-én a

„**FEHÉR BÁRÁNY**” SZÁLLODÁT
átvettem, fényesen diszittetem s azt ezentul saját nevem alatt vezetem.

Hogy méltó legyek a n. é. helybeli és vidéki utazó-közönség becses paffogására, azt előzékeny szolgálatom által fogom bebizonyítani.

Győr, 1886. október hó.

Mély tisztelettel

MOJZER ANTAL

I. cs. k. szab. Dunagőzhajózási társaság.

Alólírott ügynökség a n. é. közönség szives tudomására hozza, hogy igazgatóságunk az előhaladott időszak s az alacsony vízállás miatt indítva érezte magát, az eddig fennállott Budapest — Bécs közötti személyforgalmat f. hó 10 től ez idénre **beszüntetni**, és további intézkedésig csak is Budapest és Esztergom között járatni személyhajókat.

Az utolsó menetek Győrből.

Bécs-felé: folyó hó 8-án.

Bndapest felé 10 én.

Ezen menetek beszüntetése után **II től** kezdve tevébbi intézkedésig

GYÖR és GÖNYŐ között

naponkint rendes járatok lépndnek életbe és pedig:

Győrből-Gönyőre: indul naponta délután **3 órakor**

Gönyőről-Györbe: indul szerdán és szombaton reggeli **6 órakor**, a többi napon reggeli **7^{1/2} órakor**.

Ezen járatok vegyesek, nem csupán a személyszállítás, hanem az áruszállítást és a vontatást is eszközöndik.

Győr, 1886. október 7 én.

AZ I. CS. K. SZAB.

DUNAGŐZHÁJÓZÁSI TÁRSASÁG ÜGYNÖKSÉGE
Győrött.

Arczkenőcs és mosdóvíz.

„Az arcz a lélek tükré” mondja egy régi példabeszéd, melyben kétségtelenül sok igazság rejlik. Legalább a tiszta, hibátlan arczbőr mint a csinos, kellemes külső főtenyezője, azonnal rokonszenvet kell különösen fontos körülmény ez a női nemnél, melynek a tiszta, viruló arczszin egyik kiváló kellemét képezi. A saját vegyészeti laboratoriumomban készülő arczkenőcs megszünteti a bőr érdességet, elmulasztja a szeplőket, majfoltokat, tüzőket, bibircseket, az arcz- és orron előjövő rendellenes pirosságot persenéseket és izzagos kiütést, szóval a bőrt hibátlan tisztaságúvá változtatja s annak bársonyszerű lágyaságot ad. E kenőcs különben a test bármely részén előforduló foltok eltávolítására is igen alkalmas. Hatása nagyban fokozódik, ha az arczkenőcs az általam készített mosdóvízzel használtatik. Ahol a természet nem adta meg az előnyt ott a fentnevezett szerek által biztosan megszereshető. Az arczkenőcs és mosdóvíz valódián egyedül

MEHLSCHMIDT JÓZSEF

gyógyszerésznél, Győrött kapható.

Egy kis tégely arczkenőcs ára 50 kr., egy nagy tégely 1 frt, egy palack mosdóvíz 70 kr. 6-10

Postai megrendelések utánvét mellett eszközöndtetnek.

Ugyanítt kapható **Regenerator**. Teljesen ártalmatlan szer, haj vagy szakáll eredeti színének helyreállítására. A haj vagy szakáll ezen szerrel naponkint egyszer bedörzsölve, visszakapja eredeti színét később elegendő hetenkint kétszeri bedörzsölés is.

A győri körkemencze-társaság

tudomására hozza a n. é. közönségnek, hogy költségét nem kimélve, oly

KÖRKEMENCZÉT

létesített, mely az e szakban elért szerkezeti vívmányok alkalmazásba vétele mellett a lehető legtökéletesebb szabadalmazott rendszerű alapokon nyugszik s az újabb kor minden e szakba vágó igényének megfelelő szükségletek előállítására alkalmas.

Van szerencséje a társaságnak tudatni a t. közönséggel, hogy a körkemencze telepen a kitünő anyagból készült, jól kiégetett

fal-tégla ezre 14 frt.,

ugyancsak a körkemencze-telepen hasonló kitünő minőségű

kut-tégla ezre 16 frt.

Azonkívül a telepen kapható

ékalaku csatorna-tégla

csatornák és boltozatok készítésére minden mérethez alkalmazott nagyságban.

Ugy szintén: iszapolt és sajtolt téglák épület-homlokzatok számára, ugyanily anyagból készült sima négyszögalaku, reczés és hatszögletű téglalapok előszobák, folyosók, konyhák kövezésére, kaphatók továbbá téglalapok padlaskövezet számára, ugy szintén legjobb minőségű

járda-kövezet.

Végül bármily alaku és minőségű téglák és téglalapok, ugy minden e szakba eső s az építkezésnél előforduló szükségletek a legjutányosabb áron megrendelhetők s a legjobb minőségben gyorsan elkészülnek.

Megrendelések eszközölhetők **Ott Ernőnél**, (Győrbelváros, kármelitatér) és **Grünwald Jánosnál**, (Györnádorváros, hosszu-utca).

Nagyban való megrendeléseknél jelentékeny árleengedés.

BAZILIKA

sorsjegyek kibocsátása. PROSPECTUS.

Ő császári és apostoli királyi Felségének legkegyelmesebb engedélyével a vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszter által
800,000 darab

5 o. é. forintról szóló (8000 sorozat 100—100 számmal) **nyeremény-kötvény** bocsátatik ki.

Ezen kölcson azon alap beszerzésére szolgál, melynek feladata a Budapest lipótvárosi Bazilika kiépítése, magyarhoni egyházi műemlékek, ezek között a budai koronázási templom, a kassai székesegyház stb. stb. restaurálása s fentartása.

Ezen kölcson 50 év alatt nyilvános sorsolások útján törlesztetik

A sorsolások **törlesztési- és nyeremény-sorsolásokból** állanak s a törlesztési időszak alatt a törlesztési sorsolásokon kívül 102 nyeremény-huzás történik; ezen nyeremény-huzásokban a melléknyereményeken kívül 200,000 frtos, 120,000 frtos, 100,000 frtos, 75,000 frtos, 60,000 frtos, 50,000 frtos, 20,000 frtos, 15,000 frtos, 10,000 frtos főnyeremények huzatnak.

Az első sorsolás 1886. november 1-én történik

120,000 forintos főnyereménnyel,

továbbá egy 5000 frtos, három egyenként 1000 frtos, 4 egyenként 500 frtos, 20 egyenként 100 frtos, 50 egyenként 50 frtos, 62 egyenként 25 frtos nyereménnyel.

Minden egyes nyeremény-kötvény két részből áll, és pedig:

1 magából a nyeremény-kötvényből és 2. a nyeremény-szelvényből.

Ha egy nyeremény-kötvény a törlesztési sorsolásban huzatik, a tulajdonos a kötvény beszolgáltatása ellen a legalább hat forinttól tíz frtig terjedő törlesztési összeget megkapja, míg a nyeremény-szelvény visszaadatik s az a további nyeremény huzásokban is részt vesz. Ha ellenben egy ily kötvényre a nyeremény-huzásban esik nyeremény, az a nyeremény-szelvény beadása ellen fizetetik ki, míg maga a nyeremény-kötvény a tulajdonosnál marad mindaddig, míg valamely törlesztési sorsolásban a 6 frttól 10 frtig terjedő minimalis összeggel ki nem huzatik.

Minden nyeremény-kötvény (Bazilika-sorsjegy) tehát legkevesebb 6 frttól 10 frtig terjedő összeggel fizetetik vissza, de azonkívül nyeremény-szelvénye által igérvényt is képez, mely által a nyeremény-huzásokban részvételi jog biztosítatik.

Ezen kölcson nyereményei nincsenek nyereményadóknak alávetve s azok kifizetésénél csakis a 6³/₁₀%-os díj vonatik le.

A törlesztési- valamint nyeremény-összegek két hóval a sorsolás után a magy. kir. központi állampénztár által fizetnek ki.

Ezen kölcson biztosítékul szolgál a sorsolási terv szerint a kötvények s nyeremények fedezetéül szükséges s a magy. kir. központi állampénztárnál letett s ugyanott kezelt törlesztési alap, továbbá 100,000 frt mint tartalékalap s végre a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium által visszatartott 500,000 frt, mely a kötvények s nyeremények teljes törlesztéséig mint tartalékalap külön kezeltetik.

A Bazilika-sorsjegyek a budapesti, — valamint bécsi hivatalos tőzsdelapokban jegyeztetnek.

Ezen sorsjegyek ezennel forgalomba hozatnak s bejelentések azokra az alábbi feltételek mellett

f. évi október 12-én

elfogadtatnak.

A sorsjegyek ára 8 frt 50 kr. darabonként.

Minden bejelentett darab után 2 frt biztosíték teendő le készpénzben vagy napi árfolyam szerint számítandó érték-papírokból, ezen biztosíték a bejelentésre esett sorsjegyek átvétele alkalmával beszámíttatik, illetve visszaadatik.

Az egyes bejelentési helyeknek adandó mennyiséget az alólirott bankok tartartják maguknak, s minden egyes bejelentési hely fel van jogosítva a reá esett darabokat a nála történt bejelentésekre belátása szerint felosztani.

A bejelentésekre eső sorsjegyek folyó évi október 20-tól 27-ig az illető bejelentési helyeknél veendő át a vételár lefizetése ellen.

Bejelentések elfogadtatnak:

BUDAPESTEN: a Magyar leszámító- és pénzváltó banknál, Dorottya-utca, Wurm udvar.

a Pesti magyar kereskedelmi banknál, Dorottya-utca 1. sz., a Magyar országosbanknál, Nádor-utca 4. sz.

BÉCSBEN: az Union Banknál, az Union-Bank váltóházánál, I., Graben 13.

Aradon: Az aradi kereskedelmi és iparbanknál.

Besztercebányán: A besztercebányai takarékpénztárnál.

Bielitzben: a Bielitz-Bialai kereskedelmi és iparbanknál.

Bozenben: Schwarz E. fia uraknál.

Brassón: az Első erdélyi banknál.

Brodyban: Nathansohn és Kallir uraknál.

Brünnben: a Mährische Escompte-Bank-nál.

Herber L. ur bank és nagykereskedésében.

Herber Laur. jun. urnál.

Czernovitzben: Bukovinaer Bodencredit-Anstalt-nál.

Debrecenben: a Debreceni kereskedelmi és iparbanknál.

Esztergomban: az Esztergomi takarékpénztárnál.

Fiumében: Leopoldo Windspach urnál.

Franco Corossacz & Figlio uraknál.

Grácban: a Steiermärkische Escompte Bank-nál.

Neuhold A. urnál.

Innsbruckban: Loewe M. urnál, Payr és Sonvico uraknál.

Kassán: a Kassai kereskedelmi bank rész.-társ.-nál.

Klagenfurtban: Rothauer J. M. urnál.

Kolozsvárott: Hutflesz Károly urnál.

Krakkóban: Mendelsburg Béla urnál.

Laibachban: Luckmann L. C. urnál, Mayer J. C. urnál.

Lembergben: a K. k. priv. Galizische Act.-Hypoth. Bank-nál.

A landesbank des Königreiches Galizien-nál.

Schellenberg Ágost urnál.

Lincben: a Bank für Oberösterreich und Salzburgnál.

Poche Ferenc urnál.

Nagy-Kanizsán: a N.-kanizsai kereskedelmi és iparbanknál.

Nagyváradon: a Biharmegyei takarékpénztárnál.

Nyitrán: a Nyitrai kereskedelmi és hitelintézetnél.

Olmützben: Hirsch W. C. urnál.

Pécsett: Schapringner J. urnál.

Pozsonyban: a Pozsonyi keresk. banknál, Edl Tivad. urnál.

Prágában: a Böhmsche Escompte-Bank-nál.

A Böhmsche Union-Bank-nál.

A Zivnostenska-Banka pro Cechy a Moravu.

Salzburgban: Spängler Károly urnál, Steininger Károly urnál.

Szegeden: a Szegedi kereskedelmi és iparbanknál.

Sopronban: a Soproni építési és földhitelbanknál.

Temesvárott: a Temesi takarékpénztárnál.

Triestben: az Union-Bank fiókintézeténél.

Ujvidéken: Kleintsek József urnál.

Zágrábban: a Horvát leszámító-banknál.

A Horvát kereskedelmi bank váltóüzleténél.

Bejelentések ezenkívül elfogadtatnak az egész osztrák-magyar birodalom nagyobb városai pénzüzeteténél és váltóházainál is.

A bejelentésekhez szükséges mintapéldányok az egyes bejelentési helyeknél rendelkezésre állanak.

Budapest, 1886. október havában.

Bécs,

Magyar leszámító- és pénzváltóbank.

Union-Bank
Bécsben.

Pesti magyar kereskedelmi bank.

Győrött: A győri általános hitelbanknál, Jerfy Antal és fia uraknál.